

MUSIKGRUPPEN RADIOMÖBEL

En sammanfattning av gruppens historia

11/2-74 - 10/8-16

Musikgruppen Radiomöbel uppträdde offentligt som grupp första gången 11/2-74 och har sedan existerat aktivt i olika sättningar fram till 95. Detta innebär att Radiomöbel då var den kontinuerligt långstvarande gruppen i Lund – inte för inte har gruppen benämnts som pionjärer och kultgrupp.

Några gemensamma nämnare har gruppen haft genom alla åren, bl.a. att gruppen alltid spelat eget material, att genren har varit "*Progressive Rock*" och att Andrus Kangro alltid har ingått i alla olika uppsättningar av gruppen.

1973 bildades utifrån olika konstellationer musikgruppen *Radiomöbel*.

1975 gav *Radiomöbel* ut sin första LP [*Tramseböx*] på egen etikett [Chockskivor I]. Det var en av de första skivorna utgivna på helt eget bevåg på egen etikett i landet oberoende av de kommersiella stora skivbolagen, kallades inte detta Indy betydligt senare... [*Mora Träsk* och *Ragnar Borgedahl* var andra samtida pionjärer].

1978 kom den andra LP:n [*Gudang Garam*], även den utan att vara externt producerad/signad och på egen etikett [Chockskivor II].

1982 var *Radiomöbel* med på LP:n *Skånsk Rock III*.

1987 var *Radiomöbel* med på LP:n *Fullt ös*.

Under den underbara kreativa tiden fram till 1995 har även ett antal demos spelats in. I och med att gruppen har funnits så länge och att medlemmarna varierat har *Radiomöbel* haft väldigt många låtar av olika karaktär på sin repertoar, men den röda tråden har aldrig lämnats.

1995-96 var åren då musiken, från att ibland blivit ytterst pretentiös men ändå improvisatoriskt, åter radikalt hade nått en grundexperimentellnivå som kan härledas tillbaka till experimentlustan kring 74-75.

Sedan infann sig en förväntansfull hibernatperiod som pga. gruppmedlemmarnas familje- och arbetsförhållanden etc. blir bruten först under mitten av det första årtiondet av 2000-talet då Radiomöbels produktion blir uppmärksammas genom bl.a. utgivning av CD omfattande tidigare utgivna LP samt inspelat utgivet material både live och i studio från hela eran.

2005 Nysläpptes "*Gudang Garam*" på CD.

2006 Nysläpptes "*Tramseböx*" på CD.

2011 Radiomöbel och dess påverkan på musiklivet i Lund uppmärksammas på utställningen *Popstad Lund* på Kulturen.

2016 "*Taramseböx*" återutgavs ut på vinyl av Papaveer Records i Belgien.

Radiomöbel som grupp väljer [pga. av olika orsaker] att fortsätta att slumra men musiken lever vidare. En återförening efter 10 år och tro att allt är som förr är för patetiskt...

Men framtiden då?!?!?!?!? Vi får se vad som händer....

Radiomöbel var en av de tre grupper [varav en var avknopningsgrupp från *Radiomöbel*, *Tid och Rum*, samt gruppen *Blixt och Dunder*] som startade musikföreningen *Skånsk Spelglädje* i Lund 1975 [vilken omvandlades till att vara en del av Studieförbundet på slutet av 80-talet.] och var även med och startade tillsammans med ett antal andra band i Lund den "musikerfackliga" föreningen *Lunds Musiker Förening*. Under sina 13 år gav föreningen *SkSpGI* väldigt många speltillfällen för främst lokala musiker både okända och [ibland sedermera] kända, anordnat ett antal parkfester samt inte minst kämpat för ett musikhus [med *LMF*] sedermera i en gemensam kamp tillsammans med föreningarna *Folk&Rock* samt *Plektrum*, som till sist blev av [*Mejeriet*].

The Radiomöbel Saga – prolog

Egentligen började gruppen redan 72-73 i form av en mer eller mindre akustisk upplaga med Andrus Kangro, Richard Moberg och Per Simonsson som spelade på fester, pubar etc. Under hösten 73 elektrifierades dock gruppen; Andrus köpte elgura, Richard bas och Per mikrofon. Allt detta pluggades in i Andrus föräldrars fina radiomöbel [av märket Grundig (Musikschrank 7000??)] som dock inte pallade trycket utan tystnade efter ett tag i ett rökmoln. Efter denna episod var namnet på en blivande rockgrupp given - *Radiomöbel*.

Skalet eller snarare kabinettet till radiomöbeln, som kom att rymma förstärkare och effekter, hängde med länge ute på spelningar med hedersplacering mitt fram på scen.

The Radiomöbel Saga – kapitel 1

Jan Hallgren kom med på slagverk [med allt från en virvelkagge till diverse köksgeråd] och gruppen *Radiomöbel* visade sig i ljuset 11/2-74 på Oskarsgården i Lund med sin första konsert [detta tillfälle räknas som *Radiomöbels* födelsedag]. Låtarna var bl.a. en del långa flummiga improvisationer samt även en del mycket slamriga och knappast rumsrena [i den tidens mått] rocklåtar. "Punken" fanns före sin tid i Lund....

En episod från våren 74 är värd att nämnas, eftersom sägner från denna tilldragelse fortfarande cirkulerar i Lund med omnejd. Det skulle bli ett stort alternativkulturarrangemang i det dåvarande Musik och Hantverkshuset [förutom *Radiomöbel* fanns också *Kalle Blomster band* på plats samt så också den alltid inhoppande *Kal P Dah*]. Massor med folk och TV var där och filmade [för ungdomsprogrammet *Knuff*]. Så blev det då dags för finalen med *Radiomöbel* på scen. Allt var frid och fröjd fastän "Moderjord"-typerna fnyste på näsan och höll för öronen [vaddå öppna för nya kulturyttringar...]. Sedan kom chocken, låten "*Vill ni se min snopp*" framfördes med tillhörande blottning [synlig genom ett skal till en TV – TV-möbel...]. Då bröt kalabaliken loss; publiken jublade, strömmen bröts, arrangörerna slängde ut musikerna genom fönstret och TV packade ihop sina rodnande kameror.

Efter detta fick gruppen gott om spelningar. I maj kom Olof Persson med på piano [under knappt ett år] och i juni ersattes Jan av Ulrik Mårtensson på trummor [äntligen med ett riktigt och fullständigt trumset].

På våren 74 var *Radiomöbel* tom ute på en "turné" ända till Östra Karup 10 mil norrut....

Framträdandet, med allt från långa improvisationer till "hitten" från TV-inspelningen, skedde då i mörker endast upplyst av väldigt många stearinljus som tändes och släcktes [ljusshow...].

Under hösten började Peter Sundin på kompgura [han kommer från Östra Karup och hade upplevt *Radiomöbel* live, vilket tilltalade hans sinne för "pervers" musik och som skulle ge återverkningar för gruppens låtmateriale senare t.ex. i början på 80-talet].

Christine Andersson ersatte Per, med mera åt skönsång till, under några kreativa månader. Gruppen såg med saknad när Christine lämnade.

På gruppens ettårsdag [11/2-75] under en spelning, tillsammans med *Musiktruppen Guran, Röda Bönor m.fl.*, på ett fullsatt Stadsbibliotekets hörsal i Lund föddes idén till att göra en LP.

När träden började knoppas våren 75 spelades LP:n "*Tramseböx*" in i gruppens replokal. Med på inspelningen då var Andrus, Richard, Ulrik, Peter och Per. Det var en intressant inspelning där tekniken var att enbart två mikrofoner användes för att få en stereofonisk liveljudbild enligt "konsthuvudprincipen". Sångpåläggen gjordes i studio efteråt.

I oktober 75 försvann Ulrik och Richard helt över till gruppen *Tid och Rum*. En epok var tillända.

The Radiomöbel Saga – kapitel 2

Snabbt kom dock en ny sättning till stånd utan att kontinuiteten bröts. Andrus var kvar på gitarr, kvar var även Per på sång. Nya var Micke Skoog på trummor och Göran Andersson på bas. I januari 76 började Fredrik Sundström också på gitarr. Per slutade dock senare under våren.

Radiomöbels mer strikta symfoniska epok kom i gång på allvar. De tidigare "flummiga" improvisationerna fann allt mer en fastare form, samt partitur och arrangemang blev nu mer det som styrde musiken. Låtarna var långa och var, ja just symfonisk rock [någon kallade det för Skånsk symfonisk folkrock...]. Men fast musiken var strikt styrd fanns det alltid luckor lämnade för improvisation och känsla.

I augusti började Lars Jönsson på klaviaturer, samt Fredrik tog sig an multimediashowen i stället och hjälpte de som redan jobbade med den visuella delen [Anders Jönsson och Bodil Bengtsson].

Huvudnumret var bl.a. ett episkt verk kallad "Sviten" [som gick från skapelsen via all livets ångest till en fridfull vila] på 50 minuter. Musiken beledsagades av bild-, film- och ljusspel som fyllde hela scenen i ett vidareutvecklat koncept som inspirerats av *Algarnas Trädgård*, som Radiomöbel hade kontakt med genom t.ex. Sebastian Öberg [senare *Fläskkvartetten* etc.].

Efterhand delades dock delar av "Sviten" upp i stycken som kom att bli självständiga låtar.

Senare på hösten 76 anslöt Västerviksbon Carin Bohlin med sin "klara och gudinnelika" sångstämma, något som passade in bra samt var välkommet och efterlängt.

Malmöbon Anders Eriksson tog efterhand över ansvaret för "multimediashowen". Gruppen blev än mer ett väldigt nära och vänskapligt gäng.

I februari 78 kompletterades gruppen genom att Richard kom tillbaka igen, denna gång ersatte han Lars på klaviaturer.

Med den respons som gavs vid spelningar med det symfoniska materialet [levande och utvecklad efterhand] kändes det som att det skulle vara dags igen för att ge ut en ny LP.

Under påskhelgen 78 påbörjades inspelningen i Båstad [i kommunalfullmäktiges nybyggda sessionssa] med stöd och hjälp av bl.a. folk från Ängelholms musikforum, Båstadbon Stefan Petersson, den riksända elektronmusikern Leo Nilsson samt Lundamusikern Kenneth Rasmusson [tidningen HiFi&Musik hade ett långt reportage om inspelningen vilket har en klar imp.faktor].

Inspelningen var "liveupptagningar" direkt mixade från 24 kanaler till 4 spår och utan pålägg.

Undantaget var endast sångpåläggen som gjordes några veckor senare i Ängelholm i samband att materialet mixades ner till master tape på två spår. För att undvika pålägg i efterhand bistod Ola Angel under inspelningen med komp på akustisk gitarr på några av låtarna.

På LP:n "*Gudang Garam*" som kom ut under sommaren 78 medverkade Andrus, Richard, Micke, Göran och Carin.

The Radiomöbel Saga – kapitel 3

Senare under hösten 78 kom en brytning igen [som vanligt efter skivsläpp tydligen...]. Carin [flyttade från Lund] och Göran [belastad av jobb] slutade samt Richard försvann åter igen till andra lirare och bildade *Rickie Rock*. Ersättare blev Rolf Lindahl på bas och Håkan Dahlén på klaviaturer. Många av låtarna blev kortare precis som på skivan. Men det symfoniska stuket var kvar, bl.a. skrevs en musikalisk tolkning av boken "Jonathan Livingstone Seagull" som var ett ganska långt episkt verk. Nya låtar kom till, men som tyvärr försvann från repertoaren efter att senare även Micke slutade. Man ska inte heller glömma att replokalen då var på Borgebyskola en bra bit utanför Lund med allt vad problem det innebar.

I mars 79 ombildades gruppen [åter] rejält. Micke började ägna sig helt och hållet åt *Rickie Rock* [som sedermera blev till *Rotpuls*, *Shy Simon and the Backbeats* etc.] och därigenom försvann även Håkan och Rolf tillbaka till gruppen *Sheriffens skägg och mustascher* i Södra Sandby.

The Radiomöbel Saga – kapitel 4

Men skam den som ger sig. Göran kom tillbaka som bassist, Kenneth Rasmusson [bl.a. f.d. klaviaturspelare i *Med andra ord*] började på trummor och Stefan Carlsson började med att sjunga samt också spela kompgitarr. Låtarna ändrade karaktär en del. Det blev ett tillskott till repertoaren med fusion/jazzrock och även med en del bluesinriktad rock.

Kenneth hade fusion-grupper som husgudar vilket gav nya men passande vinklingar. En kul grej var att i en jazzinfluerad låt försökte han vara både Chester Thompson och Miles Davis på samma gång genom att spela trummor och trumpet samtidigt – trum-petare...

Under våren 80 ersattes Stefan av Roland med sin elgura och Göran tog även på sig sången.

När året var tidigt 1981 anslöt Patrik Wipp till gruppen. Nu var det ett band med tre gitarrister vilket drog låtmaterialet över en hel del mot tung bluesinfluerad rock [men den röda tråden försvann aldrig].

The Radiomöbel Saga – kapitel 5

Under sensommaren 81 genomgick *Radiomöbel* en ommöblering igen. Gruppen bestod nu av Andrus på gitarr [som vanligt], Patrik också på gitarr, Ulrik kom tillbaka till trummorna och även Peter återvände, fast nu spelandes bas. Ny var Lena Liljedahl som sjöng. Musiken som kom till nu är svår att klassa på

svenska [fast den följde även den klart den röda tråden som började tidigt på 70-talet], men den var nog lite före sin tid [*Progressive Rock*, eller enligt Peter "perverse" musik...]. Efter nyårsafton 81 tillkom ytligare en musiker, nämligen den unga men oerhört duktiga klaviaturspelaren Caroline Leander. Sent 82 anslöt också Catharina Andersson ytterligare på sång.

Nu föll det sig så att en annan grupp, *Kissox*, parallellt hade [undantaget en musiker] samma medlemmar som *Radiomöbel*. Det gav till resultat att en sammanslagning skedde under våren 81 med en blandning av de bägge bandens progressiva musik som följde.

Radiomöbel var nu i ännu en av sina "epokbildande mutationer". Det följde en mycket produktiv period som delar av finns bevarade som demoinspelningar. Även liveframträdandena var många.

Sommaren 82 var gruppen med på LP:n *Skånsk Rock III*.

Som kuriosa kan nämnas att i juli 82 hade *Radiomöbel* ett gigg på den i Skåne då så heta musikscenen på Pub Sparta, men i och med att det var mitt i sommaren hoppade Claes Åberg in som vikarierande trummis med mycket kort varsel. Intressant att notera var också att de andra två banden den kvällen hade vikarierande trummisar och att alla var vänsterhänta...

Som ytterligare kuriosa kan nämnas om specialgigget när Andrus, Peter och Ulrik framförde en minst trekvartstimmesversion av låten "Hjärndöd" [som annars bara var 2 minuter lång] på en skyltsöndag i Lunds Stadshall, om jag minns rätt så var det till råga på allt bara refrängen [som inte är många 10-tals sekunder lång] som framfördes.....

Som mest var gruppen uppe i ett antal av hela 7 medlemmar på scen innan Lena tråkigt nog drog sig tillbaka. Det var en hel del härliga gigg med denna stora ensemble.

Parallellt var flera av medlemmarna med i andra projekt också. Nämnas kan bland andra *Passepartout* [där Patrik och Caroline var med men det projektet dog ut ganska snabbt] samt *Kirres Kolingar* [där Peter fann en hamn för än mer "perverse" musik... och ett singelsläpp gjordes].

Sedan började Caroline segla upp på jazzhimlen med sitt *Caroline Leander Trio* med ett mycket stort nationellt och internationellt erkännande. Caroline själv har åtminstone 3 album i eget namn och har turnerat runt i Europa både själv och i olika konstellationer. Ett av de senare projekten är den fransk/svenska duon *Prunes*.

The Radiomöbel Saga – kapitel 6

Sommaren 83 blev det ändringar i sammansättningen igen, "StorMöbeln" blev till en "Power Trio" dvs. Andrus på gura [och dubbelhalsad var en av dessa minsann också då...], Göran på bas [Fender Jazz bandlös] och sång samt Ulrik bak kaggarna ["killerset" av märken som inte finns i minnet längre].

Denna trio hade förövrigt funnits i bakgrunden som ett jamband ett bra tag under "StorMöbel"-tiden.

Många låtar från både tidig forntid och senare nutid plockades upp på repertoaren, om så ibland i ganska omarrangerade versioner. Denna "återanvändning" av låtar hängde med ända in i 90-talet parallellt med den nyproduktionen av verk som fortskred i stor skala ända till viloperioden 96 ff.

Under 70-80 talen hade Lund två helt motsatta stora musikscener. Den ena var Sparta där i princip alla stora signade [kommersiella??] spelade, den andra var alternativscenen på "Smålands" där bl.a. proggen frodades. Vad Radiomöblarna minns är dels att genom något schabbel missade de att vara den utlovade öppningsakten för *Saga* [så ock vid tidigare tillfälle inför *Manfred Mann Earthband*] på Olympen-Sparta, men dels att det var ett kanongigg på Smålands med trion – i efterhand känns det bäst att det faktiskt blev så.....

The Radiomöbel Saga – kapitel 7

1985 tillkom Håkan Skoglund på klaviaturer och flöjt. Under hösten 86 dök även Nils Karlberg upp i gruppen med sin gitarr och spruckna stämma men också med sin stora entusiasm. Under perioden var under senare delen [87] Göran ersatt av Mats Isaksson på bas och Jens Kleinman sjungandes.

Under hela denna tid hade *Radiomöbel* tillsammans med gruppen *Antimakassar* en replokal i St.Petri-kyrkans källare som blev utsatt för ett flertal inbrott. Bl.a. försvann en del instrument och förstärkare. Dock som genom ett under återfann Malmöpolisen en del av det stulna, däribland Andrus dubbelhalsade Ibanez.

När man blickar tillbaka finns det många händelser och gigg som man fortvarande minns. Gigget på Pub Delphi i december 86 [som blev inspelad] är ett sådant tillfälle när vi hade ett kanon gigg med låtmaterialet anpassat för en ovanlig miljö som en fullsatt pub med folk dansande på och runt den lilla intima scenen.

En hel del tidigare material blandades med nytt och arrangerades om rejält under denna period. Under perioden då Håkan, Mats och Jens var med tillkom låtar ofta med initiativ från Håkan som dock inte "överlevde" vidare till senare upplagor av gruppen.

Våren 87 var *Radiomöbel* med på LP:n *Fullt Ös*.

The Radiomöbel Saga – kapitel 8

Sedvanligt som det brukar vara efter skivinspelning skedde åter igen förändringar i gruppens sammansättning; försvann gjorde Mats, Jens och Håkan på varsitt håll men Göran var tillbaka igen [redan innan Håkan lämnade].

Gruppen fick också en ny sångerska, Mary van Rossen som var tillfälligt i Sverige från Nya Zeeland. Vad som var kul var att så gott som all sång var på svenska fast Mary kunde knappt säga "*taack so myckheet*" på svenska... Men det fungerade vid en mängd liveframträdanden och vi kände oss mer internationella eller... Kul och spelglädje var det i alla fall.

Mary lyckades tom att få *Radiomöbel* att ge sig på några covers [fast snarare tolkningar än kopior...]

The Radiomöbel Saga – kapitel 9

Men det som är kul varar aldrig länge... Sommaren 88 flyttade Mary från landet igen och ersattes efter en tid av Laila Nilsson vid sångmicken. Till julen 88 flyttade även Nils från Lund upp till 08:orna, så nu bestod gruppen av Andrus, Göran, Ulrik och Laila.

Innan Nils flytt hann vi dock med en inspelning av 11 låtar i Mejeriets studio hösten 88 med gamle medlemmen Fredrik som ljudtekniker – några flak öl, pizza och en låååång natt kan sätta många spår på ett 24-kanaligt magnetband....

Vi stod sedan inför följande... - Vem vet vad som kommer att hända härnäst eftersom många järn är i elden; festivalspelningar i Polen samt en turné långt österut etc. är på planeringsstadiet - tacka bl.a. glasnost.

Vad blev det... - Några bandmedlemmar hade andra åtaganden som de ansåg vara viktigare så efterhand fick de agenter vi hade efterhand boka av de olika erbjudandena till arrangemangen. Lanseringen inför festivalgigg i Polen och kringliggande länder, som föregicks av videospelningar etc., blev tyvärr förgäves i.o.m. några bandmedlemmars andra prioriteringar.

Spelningarna i Kazakstan och i några gränsländer frös inne pga. någon medlems prioritering av andra sommaraktiviteter.... Eftersom *Radiomöbel* inte kunde delta i "kulturutbytet" skickades det danska bandet *Sort Sol* iväg österut i stället.

Kuriosa - Då *Sort Sol* är det band som det är, blev också deras framträdande väldigt hårt, rått och svängigt radikalt – Publiken diggade extasiskt men uniformerade myndighetspersoner fixade inte detta utan gav bandet 24 timmar på sig att lämna landet... Kanske var det tur att inte det var *Radiomöbel* som var där.....

Det kändes i alla fall klart att ett kapitel av *Radiomöbels* historia var avslutat [men inte på något sätt att *Radiomöbel* inte skulle gå vidare].

Men visst var det nog det suraste avbräcket *Radiomöbel* haft hitintills...

Delresumé

Radiomöbel har alltså varit en dynamisk grupp men har alltid hållit en egen stil och spelat eget material. Förutom de tidigare nämnda personerna har ett ytterligare antal personer varit med från och till [t.ex. på gig]. Några kan nämnas här; Jan Nilsson - fiol, Lars Colldahl - sax, Bodil Bengtsson - bildshow, Ola Angel - akustisk gitarr [på Gudang Garam inspelningen], Björn Minör - flöjt och piano, Axel Bergquist - fiol och klaviatur, Claes Åberg - trummor, samt några till - inte nämnda men inte glömda.

Radiomöbel är alltså en bit levande musikhistoria i Lund. Det kommer nog att dröja länge innan Radiomöbeln stängs av för gott – Detta skrevs i september 89...

[Denna historik så långt är nedtecknad av Andrus Kangro 9/1-89 i all hast och ren- och omskrivet av Oscar Kangro 29/1-05. Vissa kompletteringar är gjorda av Andrus i november 06]

Här slutar egentligen den första nertecknade historien. Nu följer en fortsatt mindre detaljerad beskrivning.

Den första delen av Radiomöbels historia slutade efter att en demoinspelning gjorts i Mejeriets studio av studioteknikern Fredrik Sundström som ju var en gammal ex-medlem redan 76. Radiomöbels signum har många gånger varit ett slutande av cirklar.

The Radiomöbel Saga – kapitel 10

Efter det att Nils flyttade till 08:orna fanns det en lucka arrangemangsmässigt. Då inleddes återigen en klaviaturspelare i gänget, Knut-Håkan Jeppsson förenades i början av 89 med de övriga medlemmarna Andrus, Göran, Ulrik och Laila och var med till "the bitter end".

90-talet närmade sig och den officiellt snart 16-åriga gruppen började påverkas på allvar av att "bli vuxna"; faktorer som utlandsvistelser och annat jobbrelaterat samt även familjeskäl såsom barnafödslar ledde till att medlemmarna, som började inse att 40-årsdagen var närmare än 30-årsdagen, började få svårt att hitta gemensamma tider för musicerandet. Det innebar att vissa medlemmar byttes åtskilliga gånger fram och tillbaka samt att vikarier började användas vid spelningar.

The Radiomöbel Saga – kapitel 11

Claes Åberg tog över trumspålet några gånger [som han provat på i form av ett vikariat redan sommaren 82, det senaste blev sommaren 94] ganska naturligt eftersom han funnits nära gruppen i många år och är den flexibla och duktiga trummis som han är. *Liljegrön, Med andra ord* och *Antimakassar* var grupperna Claes hade funnit sin tidigare plats i.

The Radiomöbel Saga – kapitel 12

Tidigt 90 uppenbarade sig ett nytt ansikte i Radiomöbels uppsättning i form av trumspelaren Lars Ekman som var med i gruppen tills Ulrik var tillbaka tillsammans med det nya året 93. Under denna period utkristalliserades en repertoar som fanns kvar i grunden i många år.

Givetvis tillkom nya låtar och andra försvann men ändå stagnerades gruppens utveckling av nya musikaliska inriktningar till en lugnare nivå eftersom en del byten [inkörning] av medlemmar flyttade ibland tillbaka musiken tillbaka till en form av "ruta ett". Dock måste påpekas att i replokalen experimenterades mer och mer både då och senare som också kom att visa sig vid liveframträdanden. Det ska nämnas att det material som spelades blev klart spårbart i de kommande årens framträdanden.

The Radiomöbel Saga – kapitel 13

Innan året 93 hade tagit fart ordentligt var gruppen decimerad till Andrus [gitarr], Göran [bas och sång], Knut-Håkan [klaviaturer] och Ulrik [trummor]. Denna sättning fungerade väldigt tigt ihop efter alla tidigare gemensamma spelövningar och uppnådde över samma potentialer som gruppen gjort i olika sättningar åren 75, 78 och 82. Detta uppvisades vid ett antal spelningar där bl.a. Parkfesten i Lund 93 finns inspelad och bevarad för eftervärlden som en av gruppens 10 bästa gigg..

Det fanns en blandning av historia, nutid samt trevanden framåt. Precis som i gruppens begynnelse började man med att, utan "skyddsnet", våga sig åter på improvisationer [som verkligen var originalframföranden och aldrig tidigare eller senare framförts].

The Radiomöbel Saga – kapitel 14

När nästa år [94] svepte in hade gruppen förstärkts med ännu en ny medlem – Kjell Åkerblom, det var en av medlemmarna i gruppen som Ulrik också nu spelade med i, *Gubbarock*. Kjell tog över en stor del av sången samt spelade även akustisk gitarr i kompbilden. Kjell hade också sitt huvudinstrument klaviatur att bidra med vilket kom att betyda mer framöver.

20 år hade gått sedan gruppen hade sitt första gigg. Detta uppmärksammades genom att fler gamla låtar från den första LP:n dammades av och olika dök upp vid olika spelningar. Det var inte covers rätt upp och ner utan tolkningar utifrån gruppens syn och känsla vid de olika tillfällena.

Under det 21:a året lämnade Göran gruppen pga. utlandsjobb. I stället för att rekrytera ny basist tog Kjell på sig den rollen genom att spela bas med sitt klaviatur. I den sättningen gjordes några spelningar ytterligare med mycket av det tidigare materialet.

Under 95 [det 22:a året] släpptes experimentlustan fram ytterligare och det framfördes även långa minimalistiska improvisationer.

Radiomöbel hade sitt, som kom att visa sig, sista framträdande på Mejeriets scen i Lund. Det var under Kulturnatten i Lund hösten 96. Då slöts den sista [??] cirkeln. Likheter var stora med det första giggets improvistiska karaktär men än mer experimentellt. Stycket var helt improviserat och där den enda inputen/arrangemanget var vilka ackord man skulle skifta till efter ett tidschema. Dirigenten under denna 50 minuter långa kulturyttring var en klocka som hade markeringar var 20:e minut för att markera ackordbytena.

Sedan följde en sakta nedbrytning av bandet sorgligt nog. Det hände vid repor situationer som att X inte dök upp utan hade lämnat landet eller att Y hade något annat engagemang etc. etc.....

The Radiomöbel Saga – kapitel xx

Under de senaste 10-15 åren har intresset från samlare och andra intresserade gjort sig påmint och det har varit på gång att gamla skivor skulle återutges av olika bolag eller privatpersoner. Dock blev det aldrig av. Man kan se ibland om man letar ute i cyberrymden att exemplar av de två LP:na säljs för 5-siffriga kronor....

Under 2004 hörde seriöst folk av sig [Transsubstans Records] och i början av 2005 [efter gruppens 31:årsdag] släpptes "Gudang Garam" först ut på CD följt av "Tramseböx" året därpå också på CD.

Hösten 2011 hörde ett Belgiskt skivbolag av sig. De har intentionen att ge ut skivorna på vinyl-LP eftersom det finns så stort intresse och stor efterfrågan ute i världen.

Radiomöbeln är fortfarande inte avstängd...

[Denna fortsatta historik är nedtecknad av Andrus Kangro 28/2-05 och redigerad 11/9-11 samt 23/12-20 i ett försök att skingra Alzheimerdimmorna.]

MUSIKGRUPPEN RADIOMÖBEL

En sammanställning över aktörerna genom åren

11/2-74 - 17/12-11

Bas

Göran Andersson
Mats Isaksson
Rolf Lindahl
Richard Moberg
Peter Sundin
Kjell Åkerblom

Bild-, film- & ljusspel

Bodil Bengtsson
Anders Eriksson
Anders Jönsson
Lars Jönsson
Fredrik Sundström

Gitarr

Stefan Carlsson
Andrus Kangro
Nils Karlberg
Peter Sundin
Fredrik Sundström
Patrik Wipp
Roland X.

Illustrationer

Elisabeth Albertsson
Carin Bohlin
Patrik Wipp

Inspelnings-/ljudtekniker

Jerry Andersson
Lars Finnström
Erik Leijonhufvud
Thomas "Molle" Lindberg
Richard Moberg
Arne Räsand
Lars Schultz
Fredrik Sundström
Rob van Rossen

Fiol	Axel Bergquist Jan Nilsson
Flöjt	Björn Minör Håkan Skoglund
Klaviatur	Håkan Dahlén Knut-Håkan Jeppsson Lars Jönsson Caroline Leander Björn Minör Richard Moberg Olof Persson Håkan Skoglund Kjell Åkerblom
Saxofon	Lars Colldahl
Sång	Catharina Andersson Christine Andersson Göran Andersson Carin Bohlin Stefan Carlsson Lena Liljedahl Nils Karlberg Jens Kleiman Laila Nilsson Mary van Rossen Per Simonsson Kjell Åkerblom
Trummor/slagverk	Lars Ekman Jan Hallgren Ulrik Mårtensson Kenneth Rasmusson Micke Skoog Claes Åberg

Övriga speciella bidrag ABF
Jerry Andersson
Ola Angel
Båstad kommun
Johnny Christiansen
Anders Eriksson
Horatius
P.G. Jansson
Lars Jönsson
Andrus Kangro
Bernard Kangro
Oscar Kangro
Kulturmejeriet
Leo Nilsson
Mette Nilsson
Stefan Petersson
Tobias Pettersson
Per Pålsson
Kenneth Rasmusson
Repro, SLU Alnarp
Anders Sandén
Arne Råsand
föreningen Skånsk Spelglädje
Studiefrämjandet
Transubstans Records
Staffan Wieslander
Papaaver Records